

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 12Csp/61/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117213454
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3117213454.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v spore žalobcu J. banka R. a.s., so sídlom P. XX, B., A.: XX XXX XXX, proti žalovanému H. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/X, G. nad Y. o zaplatenie 1 920,59 eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi vyčíslené 5 % ročné úroky z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,91 eur, 5 percentný ročný úrok z omeškania z úrokov vo výške 91,21 eur od 20.06.2017 do zaplatenia, poplatky za poistenie vo výške 1,70 eur všetko do 3 mesiacov po právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% v lehote 3 mesiacov po právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tunajšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti rozsudku určená výška náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1.Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.09.2019 č.k. 12Csp/61/2017-58 súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi istiny 1.920,59 eur, vyčíslených 13,90% ročných úrokov do zosplatnenia vo výške 91,21 eur, 5% ročného úroku z omeškania z istiny 1.920,59 eur od 20.06.2017 do zaplatenia a v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 05.11.2019. Vo zvyšnej časti okresný súd, týkajúcej sa povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi vyčíslených 5% ročných úrokov z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,91 eur, 13,90% ročného úroku z istiny 1.920,59 eur od zosplatnenia t.j. od 20.06.2017 do zaplatenia, 5% ročného úroku z omeškania z úrokov vo výške 91,21 eur od 20.06.2017 do zaplatenia, poplatkov za poistenie vo výške 1,70 eur, žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobcu v Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 22.04.2020 č.k. XCo/XXX/XXXX-XX potvrdil zamietajúci výrok ohľadne zaplatenia 13,90% ročného úroku z istiny 1.920,59 eur od zosplatnenia t.j. od 20.06.2017 do zaplatenia, ale vo zvyšnej časti rozsudok zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

2.Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 22.04.2020 č.k. XCo/XXX/XXXX-XX k sporným úrokom z omeškania z riadnych úrokov a k riadnym úrokom z istiny po zosplatnení dlhu uviedol nasledovné: „bod 6. Čo sa týka rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti, v ktorej nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie riadneho úroku z istiny úveru po zosplatnení úveru, v tejto časti súd prvej inštancie rozhodol správne, pričom odvolací súd sa s právnym názorom súdu prvej inštancie stotožňuje a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné: bod.7. Otázka práva veriteľa na úroky z úveru za dobu po splatnosti úveru až do okamihu skutočného vrátenia úveru je rozhodovaná všeobecnými súdmi Slovenskej republiky nejednotne. Tunajší odvolací súd a podľa neho aj prevažná rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky /pozri napríklad uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/40/2015 zo dňa 28.07.2015, či jeho rozsudok sp. zn. 15Co/871/2014 zo dňa 02.09.2015 alebo rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015 alebo aj rozsudok tunajšieho súdu č.k. 5Co/479/2015-128 zo dňa 10. februára 2016/ sa priklonila k právnemu názoru,

že dojednané úroky z úveru patria veriteľovi len za dobu do splatnosti úveru. Po splatnosti úveru patria veriteľovi už len úroky z omeškania, ak je dlžník v omeškaní so splnením svojej povinnosti vrátiť riadne a včas poskytnutý úver. Tento právny názor bol odobrený aj uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18. septembra 2012, ktorý v zásade vyslovil, že takéto rozhodnutie súdu, ak je riadne odôvodnené, nemožno považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Ústavný súd sa síce v danej veci nevyjadril k meritu veci, teda k možnosti veriteľa požadovať úroky z úveru aj po zosplatnení úveru a sám uviedol, že nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory a skutkové závery všeobecného súdu, okrem prípadov, kedy by tieto boli zjavne neodôvodnené alebo svojvoľné, avšak odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že ústavný súd v odôvodnení uvedeného rozhodnutia sám uviedol, že "nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo "zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplataenia" patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.". Tunajší odvolací súd sa tak na základe takéhoto odôvodnenia rozhodnutia ústavného súdu domnieva, že jeho odôvodnený názor / totožný s názorom súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí/, podľa ktorého veriteľovi nepatria dohodnuté úroky z úveru za dobu po splatnosti úveru, je plne ústavne akceptovateľný. Bod 8. Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na závery v tejto otázke, ako ich vo svojom rozsudku sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015 uviedol Krajský súd v Prešove. Podľa neho úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Bod 9. S takýmto právnym názorom sa zhoduje aj tunajší odvolací súd. Na tomto právnom názore tunajšieho súdu nič nemení ani uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30. júla 2019, na ktoré v odvolaní

žalobca poukazuje. Právne závery o možnosti nárokovať si úroky z úveru aj za dobu po splatnosti úveru, až do jeho skutočného vrátenia, najvyšší súd vyslovil v uvedenom rozhodnutí ako obiter dictum, teda na okraj, mimochodom a nejednalo sa o argumenty, ktorými by odôvodňoval svoje rozhodnutie vo veci. Okrem toho, tam uvedený právny názor najvyšší súd zaujal len na podklade rozsudku Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplataenia. Vyslovený právny názor teda nie je nijako založený na relevantnej právnej úprave Slovenskej republiky, a nijako ho s ňou nekonfrontuje. Nakoniec je nutné uviesť, že uvedený právny názor je v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu ojedinelý. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí zvyšnej časti žaloby žalobcu v časti, v ktorej žiadal od žalovaného zaplataenie zmluvných úrokov z úveru za dobu od mimoriadnej splatnosti úveru do zaplataenia úveru, je teda vecne správny.

3. Okresný súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a v ďalšom konaní rozhodol podľa vyššie uvedeného právneho názoru.

4. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 14.07.2017, domáhal od žalovaného zaplataenia istiny 1.920,59 eur, vyčíslených 13,90% ročných úrokov do zosplataenia vo výške 91,21 eur, vyčíslených 5% ročných úrokov z omeškania do zosplataenia vo výške 0,91 eur, 13,90% ročného úroku z istiny 1.920,59 eur od zosplataenia t.j. od 20.06.2017 do zaplataenia, 5% ročného úroku z omeškania z istiny 1.920,59 eur od 20.06.2017 do zaplataenia, 5% ročného úroku z omeškania z úrokov vo výške 91,21 eur od 20.06.2017 do zaplataenia, poplatkov za poistenie vo výške 1,70 eur.

5. Žalobca uviedol, že dňa 30.08.2016 uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému prostriedky vo výške 2.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať pravidelnými mesačnými splátkami v počte 96 vo výške 74,75 eur vždy do 16. dňa v mesiaci s uvedenou úrokovou sadzbou 13,90% ročne, RPMN vo výške 16,89%, priemernou RPMN 14,48%. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok úveru. Žalobca listom zo dňa 18.04.2017 upozornil žalovaného na omeškание so splátkou po dobu dlhšie ako 3 mesiace, vyzval ho na doplataenie omeškaných splátok a upozornil na možnosť zosplataenia úveru. Žalovaný omeškané splátky nedoplatil, preto žalobca listom zo dňa 19.06.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného, aby celý dlh vo výške 2.074,41 eur zaplatil najneskôr do 29.06.2017. Žiadal aj náhradu trov konania. Žalobca svoje skutkové tvrdenia preukazoval zmluvou o úvere so všeobecnými podmienkami, prehľadom splátok, upozornením zo dňa 18.04.2017, oznámením o zosplataení.

6. Žalovaný prevzal žalobu s prílohami dňa 20.09.2017, ale k žalobe sa nevyjadril.

7. Predmetom tohto v poradí 2. rozhodovania zostala len časť príslušenstva, preto súd o nej rozhodol verejným vyhlásením rozsudku podľa § 297 písm. b) CSP.

8. Súd vykonal dokazovanie listinami a to žalobou, zmluvou o úvere so všeobecnými podmienkami, prehľadom splátok, upozornením zo dňa 18.04.2017, oznámením o zosplataení a zistil tento skutkový stav veci:

9. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov vyplynulo, že žalobca dňa 30.08.2016 uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému prostriedky vo výške 2.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať pravidelnými mesačnými splátkami v počte 96 vo výške 74,75 eur vždy do 16. dňa v mesiaci s uvedenou úrokovou sadzbou 13,90% ročne, RPMN vo výške 16,89%, priemernou RPMN 14,48%. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok úveru. Žalobca listom zo dňa 18.04.2017 upozornil žalovaného na omeškание so splátkou po dobu dlhšie ako 3 mesiace, vyzval ho na doplataenie omeškaných splátok a upozornil na možnosť zosplataenia úveru. Žalovaný omeškané splátky nedoplatil, preto žalobca listom zo dňa 19.06.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného, aby celý dlh vo výške 2.074,41 eur zaplatil najneskôr do 29.06.2017.

10.Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, (ods.1) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (ods.2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (ods.3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (ods.4) Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, platného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12.Podľa § 52 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v platnom znení ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13.Súd zistil, že v prejednávanej veci strany sporu uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí úverovú zmluvu dňa 13.05.2013, ktorá je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Napriek tomu, že predmetná zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. o ochrane spotrebiteľa. Ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzatvorenia zmluvy prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti spotrebiteľa, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie ako príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka.

14.Žalobca listom zo dňa 18.04.2017 upozorňoval žalovaného na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, nezaplátí dlžní splátky. Následne z dôvodu, že žalovaný dlžné splátky úveru nedoplatil, žalobca listom zo dňa 19.06.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť predmetného úveru. Týmto došlo k platnému zosplateniu predmetného úveru ku dňu 120.06.2017 a žalovanému ako dlžníkovi vznikla povinnosť zaplatiť celý zostatok dlhu naraz. Súd súdnou kontrolou úverovej zmluvy nezistil v úverovej zmluve žiadne podmienky v neprospech spotrebiteľa, preto bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi zosplatený celý úver vo výške istiny 1.920,59 eur ku dňu zosplatenia 20.06.2017, vyčíslený úrok do zosplatenia vo výške 91,21 eur a zákonný úrok z omeškania 5% ročne z istiny od zosplatenia do zaplatenia (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

15.Súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z riadneho úroku do zosplatenia podľa vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu ako aj poplatok za poistenie do zosplatenia, ktorý bol súčasťou predmetnej úverovej zmluvy.

16.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd priznal úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súdny úradník samostatným uznesením súdny po právoplatnosti tohto rozsudku.

17.Podľa § 232 ods. 3 CSP súd určil dlhšiu lehotu na plnenie vzhľadom na zhoršenú ekonomickú situáciu pre pandémiu ochorenia COVID-19.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu písomne alebo elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP „odvolacie dôvody“ (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP „Novoty v odvolacom konaní“ - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.